

عنوان مقاله:

سیره تربیتی پیشوایان دینی در مقابله با تنبیه بدنی کودکان

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر، دوره 7، شماره 13 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

شهلا پاکدامن - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی

پریسا پور علمداری - کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشکده علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

فایزه پیمان پاک - کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشکده علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مطالعه سیره تربیتی پیشوایان دینی از جمله پیامبر اسلام (ص) و امامان معصوم نشان می دهد که نظام تربیتی آنان بر گرفته از تربیت الهی است که به کمال مطلق توجه دارد، لذا همواره رشد فرد را در نظر می گیرد و همواره بر پیشگیری پیش از درمان تاکید می کند. روش اسلام در تربیت کودک، محبت، پند و نصیحت توأم با مدارا و احتیاط یعنی جذب است که باید در عین حال دلنشین و موثر باشد. بنابراین تنبیه و مجازات نخستین عامل تربیتی در اسلام نیست، بلکه ابزاری است که در صورت سودمند واقع نشدن رفق و محبت در ایجاد عدالت خوب به کار می آید. در تربیت اسلام زیاده روی دیده نمی شود و فقط از این راه می توان افرادی معتدل را تربیت کرد؛ به طوری که تمام قوای او اشباع و تعدیل شوند و جسم و روح و عقل، هماهنگ باشند. در دیدگاه حقوق و فقه اسلامی، گرچه تنبیه بدنی کودک توسط والدین، در حدی که موجب سرخی، سیاهی و کبودی بدن نگشته و آن هم در راستای تربیت و هدایت آن فی الجمله جایز دانسته شده است؛ اما در عین حال، خشونت والدین علیه کودک را مذموم دانسته و آن را مضر به تربیت و هدایت فرزند می داند. در مقابل والدین را تشویق و ترغیب به مهر و محبت و نوازش کودک می نماید.

کلمات کلیدی:

سیره تربیتی، پیشوایان دینی، تنبیه بدنی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601438>

